

XII.

Betræknng

over

Udkast til Lov om den svævende Statsgjæld.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 3die December.)

Nærværende Lov, der af Landstinget er vedtagen saaledes, som den af Regjeringen er foreslaaet, gaaer ud paa, at de, ifølge Lovene af 19de April 1850 og 25de November 1851, indtil 31te Marts 1853 gjældende Bestemmelser angaaende den svævende Statsgjæld forblive i Kraft indtil 31te Marts 1854.

Under den svævende Statsgjæld, der den 31te Marts 1852 udgjorde 6,355,253 Rbd., henhører Skiftemidler til et Beløb af 695,879 Rbd. og Umyndiges Midler til Beløb 1,466,941 Rbd., samt Sparekassemidler til et Beløb af 1,755,400 Rbd.

Anbringelsen af Skifte- og Overformynderimidler i Statskassen er vistnok lidet ønskeligt og navnlig er denne Anbringelse for Overformynderimidlernes Bedkommende til Tab for disse, idet en stor Deel deraf forrentes med mindre end 4 pCt. For Dieblikket driste vi os imidlertid ikke til at foreslaae Bestemmelser, der vilde bevirke disse Midlers Udbringning af Statskassen.

Hvad Sparekassemidlerne angaaer, da er det oftere og fra alle Sider anerkjendt, at det hverken er en hensigtsmæssig Anvendelse af dem, at de indskydes i den kongelige Kasse, og at denne heller ikke bør udsættes for de væsentlige Ulemper, som ere forbundne med, at modtage sige Midler, der under kritiske Forhold let vilde blive opspagte og udtagne paa en

Lid, da det ingenlunde convenerer Statskassen. En Forandring i dette Forhold allerede for næste Finantsaar, kunde, paa Grund af den betydelige Udbetaling, imidlertid let blive besværlig for Statskassen. Derimod var det, i vore Tanker, hensigtsmæssigt, om der kunde tages en Beslutning, hvorved Indskuddene fra Sparekassernes Side kunde formindres, uden at man derved bragte Statskassen i nogen Forlegenhed.

Dette havde vi troet kunde opnaaes ved en Bestemmelse om: at ingen Sparekasse til nogen Tid i næste Finantsaar kunde have et større Beløb indestaaende end den 31te Marts 1853, dog at de, der havde mindre end 10000 Rbd., kunde indskyde indtil den Sum.

Derved vilde fremkaldes, foruden en materiel, en moralsk Virkning, idet man paa en Maade tilkjendegav Sparekassernes Bestyrelse, at det var en mindre rigtig Fremgangsmaade, at indskyde deres Penge i den kongelige Kasse. Da imidlertid en slig Bestemmelse muligt kunde tabe sin Betydning, naar Indskuddene i det sidste Kvartal, (den 1ste Januar 1853 til den 1ste Marts 1853), bleve forholdsviis betydelige, have vi opgivet dette Forslag.

Dette er dog kun sleet, fordi vi stole paa, at Finantsministeren vil tage den saa almindelig udtalte Anskuelse om, at Forholdet bør forandres, i Betragtning. Det er nemlig en